

J O U I
ANULU VII.

VOIESCE
SI VEI PUTE.

BOMĂNU

DIARIU POLITICU, COMERCIALE, LITERARIU.

Va fi în totă țără de luna și a două-dî
după Serbătoriă.

Abonarea pentru București pe ană 128 lei
Săptămână 64 —
Lună 32 —
Anual exemplariu 11 —
Anual săptămânile linia de 30 litere 24 par
Anual săptămânile linia de 30 litere 1 leu
Anual săptămânile linia de 30 litere 3 lei

(ARTICLELE TRAMISE ȘI NEPUBLICATE SE VORU ARDE.)

Diretorul diariului: C. A. Rosetti. — Gerante responsabil: Anghelu Ionescu.

Pentru abonare și reclamări se voru adresa la Administratorul diariului D. C. D. Aricescu, Pas. Română No. 13.

Domn D. P. Vioranu, fiind procurator la curtea de casă și a scrisu și suptu scrisu trei articlui, cari s'au publicat în făia Oficiale, Monitorul Oastii, și din cari vnuiau s'au publicat în făia osebii și s'au imprimat prin administrație în totă țără. În cînd d'anteiu, a expresu indignarea sa că procuratorul curții (apelativ criminal) „n'a sădă anca în judecătă făia acăsta“ și că „judecătorii n'a osădăto-o anca, „nu i-a imprimat în frunte pata infamiei.“ (Cine? Judecătorii?)

In acesti articlui a injuratu s'au calomniat, numindu-lu trădător și vinătoriul sluj Patriei străinului pe diretoarele acestei făie, s'au calomniat și majoritatea Adunării, și naționala, și armata, precumu s'au dovedit și se vă mai dovedi.

Pușinu după ce a sfîrșită acesti articlui, d. D. P. Vioranu a fostu numită ministru sluj justiției prin decretu supscrise la 15 August.

La 16 Augustu diretoarele acestei făie a fostu, conformu voinei exprese oficiale de urmă nainte de d. Vioranu, datu în judecătă în contra legii de presă de către însuși d. Vioranu, pentru că respusu, că împinată calomniile d-lui Vioranu, publicate în Monitorul Oastii.

Procesul se va înfașia în diua de Luni, nouă Septembrie, la curtea apelativă criminală.

Aparătorii acestui mare, și neașașă anca în lume, procesu politicu, voru fi:

Domnii George Petrescu, Maniu, Grigorie Arghirov, George Stirbei, Constantin Brăiloiu, Corneliu Lapati, Dimitrie Ghika, Ion Ghika, Ion Brăilănu, Anastasie Panu.

REVISTA POLITICA.

BUCURESCI, 4/16 Răspuns.

Suntu epoca în viața națiunilor în cari despotismul se cerea a sfârșă drepturile și libertățile publice, a sfârșia legile țărei, a proclama domnia forței brute în locul domniei dreptului, a punu unu individu în locul unui popor.

Cându despotul care face aceste cercări, este unu omu sinceru, francu, care are curagiul faptelor sele, care cutedă a veni înaintea poporului cu facia descoperită și a-ri spune intenționile sele și care, spre a le face sestrime, chiamă în ajutoru-i forța materială, atunci lucruri fiindu bine definite, lupta se îngojeză și rezultatul iei decide despre sortea națiunii. Totu-deuna, în asemenei momente supreme, cându poporul întregu vine a-și apără drepturile cu săngele seu, triumful este alu lui! Se întimplă uneori ca, poporul fiindu suprinsu, despotul se înving; însă acea victoria este forțo efemeră. Poporul suprinsu astădi, deșteptându-se din suprinderea sea în fărele despotismului, își adună puterile sele, se stringe, se formeză în falangă dese, și sfărămăndu fările cu cari l'au legatu acelui-a căruia-i încrezuse aperarea drepturilor și libertăților sele, le scutură cu puterea lui cea gigantică, și la scomotul loru în fărătorii tronurile se clatină. Despotul ar voi pote atunci se repare retele ce a-ă facutu, este pră tărdiș însă. Fările cu cari a-ă legatu poporul cadu asupra capulu seu și-l struncescu suptă greutatea loru. Despotul cutedătorii plătesce cu persona sea cutedarea-l smintită.

Cându iusă despotul este unu omu micu, cu ănimă mică, cu snigletul lașu, cându n're curagiul d'a-ri espune în făcia lumii tendințele sele, atunci, ca acei borfași ce despăia pe trecoitoriul nearmat să se strângă în case și fură cându potu și ce potu, ca jucătorii de cări mișeal ce fură pe partenerii loru prin cări măsluite, astă-feliu

despojui coi mici cauta a fura incetului incetului drepturilor națiunii, a răpi libertățile iei, a scamota legile și constituționea iei. Omul ca și națiunea, care are în facia-l unu asemenea măsluitoru de cări, trebuie se fiu cu mare atențione, cu mare priveliște, spre a nu se vedea despoiați, furăi.

În semeni casuri lupta pe strate, pe baricate, n'are locul iei. Lupta ce trebuesce aci este lupta pe teritoriu legal, pe teritoriu constituționii; este lupta prin protestari, prin manifestari pacifice daru energice, daru semnificative. Suntu dile în cari chiară tăcerea națiunii este uă manifestare; acelea suntu dile, în cari despotul furu chiamă la serbări poporul, spre a-lu imbata, a-lu adormi și a-lu putea mai cu ușurință fură. Poporul responde la acele chiămări prin lipsa sea, prin uă tăcere profundă. Manifestarea se faco. Tăcerea poporelor este lecțione Domitorilor. Vinu însă momente în cari despotul nu mai este îndestulător, atunci națiunea, care ține la demnitatea iei, la onoreea iei, scie a face manifestările legali, o repetim, daru semnificative, pe cari lo reclamă aca di. Prin asemenei manifestări poporul arăta lumii și se convinge elu însuși că „ori cari ar fi manoperile despotismului și succesiul seu aparinte, poporul ajungi totu deuna a triunfa cu fermetate, curagi și conștiinția dreptului loru. Suntu uneori eclipsi, daru poporul care, în locu d'a pleca capulu suptă jugu, voiesce sinecere libertatea, va termina totu deuna cuocerindu-o“ păstrându-o, ori ce ar face despojui spre a-i-o răpi, a-i-o fura.

Acestea suntu lecționile noschimbate ce ne dă istoria domnielor și în perioadele de mai multe mil de ani încă. Acestu-a este spectacolul ce ne prezintă ele pretutindeni și pînă în diile noastre, suptă ochii nostri.

Amu vorbitu în numerele trecute despre disolverea Adunării prusiane, și despre convocarea colegiurilor electorali spre a procede la nove alegeri. Pressa europeană este unanimă a exprimă convingerea că noile alegeri din Prussia voru fi uă lecțione pentru popor și mai alesu pentru suverani, pentru acei suverani cari, ca guvernul Prusiei, punindu-se în opoziție cu națiunea loru, cercându a minici pedisii garanțiele constituționale, nu numai se perdă pe dinșii, dar scadu națiunea loru în ochi lumii civilisate, o facu a perde influenția sea.

In facia opoziționii constituționale a Adunării, guvernul a recursu la mijlocul d'a inchide sesiunea Adunării, d'a guverna cu bugete nevoitate și decretate prin ordinanție ilegal; elu n'a avutu curagiul a disolve Adună, temindu-se d'uă manifestare puterică alegătorilor. După inchiderea sesiunii însă manifestările totuși se facură. Capul statului facu uă călătoriă prin țără, pretutindeni su primite cu aclamaționi de cătră... aginții politici; poporul însă lipsi, municipalitățile refuzară d'a luna parte la serbările ce ordina guvernul. Capul statului înțimpină tăcerea, tăcerea profundă care este lecționa Domitorilor. Elu n'o

cutedă alegătorilor. După inchiderea sesiunii însă manifestările totuși se facură. Capul statului facu uă călătoriă prin țără, pretutindeni su primite cu aclamaționi de cătră... aginții politici; poporul însă lipsi, municipalitățile refuzară d'a luna parte la serbările ce ordina guvernul. Capul statului înțimpină tăcerea, tăcerea profundă care este lecționa Domitorilor. Elu n'o

tinuse nici uă sămă. Aceasta se întimplă astădi regelui Prusiei.“

Elu pronunță în fine disolverea Adunării și chiamă pe popor la noua alegeri.

„Elu voiesce, urmează l'Europe, deputați noi cari se mergă în deplină înțelegere cu elu, și nu vede de ce poporului se nu-i trămită reprezentanții cumu li doresce anima sea. Este anca însușirea unor suverani d'afib și d'a se amâgi asupra gradului de asemeni ce inspiră. In acestu casu este și regele Prusiei.“

„Ce se va întimpla? Ministeriul va face totu ce se poate ca se aibă deputați bunii. Receta ce va întrebunția este deja cunoscută: oprirea libertății pressei, a libertății Adunărilor, amenințări și promisiuni poporului rural, intrige și manoperi lingă cetățianii mai luminați din orașie.

„Din nefericire sila și intrigele produc efecte cu totul contrarie acelor ce astăpătă guvernatorii. Dupa masima: Inemicul nostru este Domnul nostru, poporul, pe căt timpu nu voru avea unu guvernul după alegerea loru, ale căruia acte se le pote controla, se voru grăbi firesco a face contrariul de ce li se va cere (de guvern). Aceasta se va întimplă do sigur în Prussia. Guvernul va stăru a combate pe vecchi deputați; poporul va stăru a-i realege; intrige, amenințări, fraudi, totu se voru servi de cătu la triunful partitei liberales. Pentru a trei-a grăbe alegătorii voru trămite la Cameră 6-măi cu totul desplaçuți guvernului.“

Astă-felii alegerile prusiane voru fi uă indoită lecționu pentru popore și pentru domnișor. Suveranii voru vede că „ori cari ar fi manoperile despotismului și succesiul seu aparinte, poporul ajungi totu deuna a triunfa cu fermetate, curagi și conștiinția dreptului loru. Suntu uneori eclipsi, daru poporul care, în locu d'a pleca capulu suptă jugu, voiesce sinecere libertatea, va termina totu deuna cuocerindu-o“ păstrându-o, ori ce ar face despojui spre a-i-o răpi, a-i-o fura.

Acestea suntu lecționile noschimbate ce ne dă istoria domnielor și în perioadele de mai multe mil de ani încă. Acestu-a este spectacolul ce ne prezintă ele pretutindeni și pînă în diile noastre, suptă ochii nostri.

Amu vorbitu în numerele trecute despre disolverea Adunării prusiane, și despre convocarea colegiurilor electorali spre a procede la nove alegeri. Pressa europeană este unanimă a exprimă convingerea că noile alegeri din Prussia voru fi uă lecțione pentru popor și mai alesu pentru suverani, pentru acei suverani cari, ca guvernul Prusiei, punindu-se în opoziție cu națiunea loru, cercându a minici pedisii garanțiele constituționale, nu numai se perdă pe dinșii, dar scadu națiunea loru în ochi lumii civilisate, o facu a perde influenția sea.

„Capul Statului (alu Prusiei) va

„regretă negresită că s'au lăsatu altre

p'ua clină fatală, și exemplul seu va

profită, — speră, — fiului și succesi

riului seu,“ și negresită va fi uă pre

scințare pentru acei ce mergu p'acea și

cale cu dinsul.“

„Profite regele Guilelmu, qice ter-

minându l'Europe, de lecționea ce-i pre-

pară evenimentele. Suntem săcuri că,

din parte-i, poporul prusianu se va

convinge de puterea ce-i dă iubirea sea

pentru libertate.“ Profite, adăugim, noi,

toti suveranii și totu poporele d'acela-

ște lecțione.

In ea voru vedea că „ori cari ar fi manoperile despotismului și

succesiul seu aparinte, poporul ajungă totu-deuna a triunfa cu fermetate, curagi și conștiinția dreptului loru..“

Trecindu de la Prusia, să-care în-

telege că trebuie se sărimu pesto mai

multe popore și se ne oprimă la noi.

Seicu sădarea, desconsiderarea ce a

adusă asupra Prusiei neconstituționa-

lele guvernul alu d-lui Bismark. Prin

uă coincidență fatală, acele-asi cause

au adusă acele-asi efecte în România.

Prin atitudinea iei domnă și energetică, în 1859, națiunea română se rădi-

case în ochi lumii, își atrăsesee sim-

patie și respectul poporelor. Chiaru

poporile inemice iei erau nevoie

a-și pleca frunta și a recunoșce că

este unu popor aci, unu popor.

cu viță, cu viitoru. Puterea execu-

tivă însă a țerei noastre, prim conduită

iei articonstituționale, ne facu în cu-

rindu a perde beneficile ce ne aduse-

se purtarea națiunii. Guvernul, vio-

lându legile, nepunindu în lucare mă-

re votu alu Adunării din 22 Decem-

bre pentru resolvarea cestiunii monas-

tilor închinat în țără, și cerindu la

streini soluționea, provocă interveni-

rea loru în cestiunii de dreptă interio-

riu, dede locu la nisice note ale gu-

vernului otomanu, în cari drepturile

terei suntu contestate și sfâșiate cu

expresiuni umilitrice pentru demna-

țatea națiunii noastre, dede ocasiune u-

norū țarie străină a ataca acele dreptu-

ri și a insultă națiunea română; și

în facia acestoră atacuri, acestoră u-

miliri, guvernul tăcu; nu vedurău

nici uă notă, nici uă comunicare adre-

sătă aceloră țarie, prin care se se

apere drepturile și onorea țeroi. A

trebuitu ca totu noi se facemă acea-a

ce ar si trebuitu se facă acei ce se

dicu puterea executivă a țerei, se pro-

testăm contra aceloră violări ale dreptu-

<p

**DOMNITORIU
CONSTITUTIONALE.**

Vomu și Domnul Constituțional. Alecsandru Ión I.

V.

(In ce chipu domnitorului constituțional preface guvernului său în guvernă personală. Consecințele fatale ale acestei sisteme: arbitrarie, corupție, desordine, revoluție. — Ministrul care împingă său astăzi pe unu domnitor în asemenea incercări suntu criminale.)

Amu vedut că de mări suntu avantajele unui domnitor constituțional, și cătă de fericită poate face uă sărăcă, cându elu înțelege înaltă sa misiune și cându voiose cu totă imprejurările a fi și a rămâne în sincronitate domnitoru constituțional. Atunci, tronul său este tare și asicurat pentru că sursurile politice nu lănu potu ajunge și nici uă seuduire nu lănu poate amenința; atunci, conștiința sa de cetățianu onestu este pe de linii împăcată, pentru că elu mai antreniu și mai multă de cătă toți pote da celu mai frumosu și folositoru exemplu pentru respectul și observarea legilor și Constituției, a căroru înaltă privighiare nu este încredințată; atunci, gloria sa de domnitoru este cu adeverat mare, pentru că elu are, cu prerogativele sale, cele mai siuare mădușee și a face totu-de-una bine și nici uă dată reu, de a fi înconjurați totu-de-una de iubirea și adorarea poporului său și nici uă dată de nemulțumirile și urele publice, cari nu se potu rădica contra lui, de a vedea, în fine, în cele mai aprinse lupte, în cele mai critice momente, totă privirile îndreptate asupra lui, asteptindu-sălătura sa intervenire de a depărta pe ministrul cari nu se mai bucură de încredere; adunării, său d'a face îndată apel la națiune, lăsată în desplina ei libertate, și a pute astu-feliu înlătura ori ce pedică din calea pe care națiunea sa merge fericită către progresu și civilizație.

Dar, pentru a înțelege acătoare moa misiune și pentru a se mulțumi cu acătoare frumosă glorie, trebuie uă susțină alesu și unu spiritu înaltu. Din nefericire, toți domnitorii nu suntu astfel îndestrași. Suntu unii cari nu se credu cu adeverat domnitor la finalitatea în carei pune regimile constituționale și cari își închipuescă pre-rogativele loru nu le suntu de ajunsu spre a-i încredința că suntu mai mari și mai pe susu de toți în societate.

Unu asemenea domnitoru este impinsu a voi se lucreze prin sine în su și și a căuta se convingă și pe alii că este mai bine se lucreze și elu; și indă ce domnitorul se deprinde cu acătoare voia și dimite placerea s'o decare, din acea că elu incetează de a mai fi domnitoru constituțional, căci se găsesc, din nefericire, mulți oameni cari se folosesc d'acătoare aplacare și se grăbesc a-i da dreptate, a-lu incuragia, să se presinta chiar ei pentru a pune în lucrare voia sa. Atunci, nu mai guvernă ministri în numele domnitorului, ci mai multu domnitorul găvernă suptu numele ministrilor. Atunci dacă ministrul perdă încrederea Adunării, domnitorul ii susține, pentru că în realitate elu este adeveratul ministru; dacă adunarea a-eusă pe ministrul, atunci domnitorul se crede atacat, pentru că elu gu-

vernă, dacă Adunarea merge mai departe și refuză ministrilor bugetele și legile prezintate, atunci domnitorul închide adunarea și pune în lucrare prin ordinanțe bugetele și legile nevote; dacă națiunea este chiama să se numească uă nouă adunare, atunci domnitorul intră în alegeri cu influența sa personală, și întrebuinteză totă mădușele, chiaru arbitrariul și corupținea, spre a dobîndi uă Cameră devotă persoanei sale, pentru că elu singur este în jocu, pentru că elu a guvernă și guvernă, pentru că voia sa personale a fostu pusă în lucrare de ministri.

Atunci, regimile constituționale există cu numele numai, căci în realitate singuru domnitorul guvernă cu ministri servili, cari punu în lucrare voia sa, și cu uă cameră corupță care aprobăză acătoare voia; atunci, suptu formele consti ușionali, s'a stabilitu guvernul personal, guvernă multă mai vătătoriu de cătă guvernă absolutu, sinceru și declarat pe facă, pentru că guvernul personal se poate mănușe, din fericire pentru pucinu timpu, de cătă prin ipocrisie, prin corupție, prin degradare, injosindu conștiințele, și deprindendu pe omni a si servili, arbitrari, sprijuri și călcători de lege.

Guvernul absolutu există în puterea unor legi, și toți scu că sunt suptu un guvern absolut. Domnitorul absolutu poate fi aspiru, apăsătoru, crudu, poate fi despota în sine, daru este despota francez, sinceru, pentru că astu-feliu legi' ilu facu; daru acel domnitoru, pe care legile și jurământul său ilu obligă de a fi constituționale, și care se silesce, păstrind numai acest nume, și iubutesce a fi domnitoru personal, este unu lespu ascunsu, i-pociru violențu și corumpătoru, căci elu părăpe chipul său masca de Domnitoru constituțional, pe căndu în realitate nu este cătă unu domnitoru personal care calcă, fără curaj și lealitate, constituționea ţerii care l'a suțu pe tronu, și jurământul săcăfătul de a fi credinciosu acelui conștiințu.

Unu asemenea domnitoru este cea mare nefericire, este uă calamitate pentru uă națiune; căci, cându chiaru a celu, care este pe tronu, mai pre susu de soi, vedută și observată de toți, ajunge a fi elu iusu și nnu exemplu de ipocrisie, de corupție, de arbitrarie și de violare a legilor, cine nu înțelege spălmătoria corupție care petrunde, degradă și ueide conștiința națiunii; cine nu înțelege arbitrariul îngrozitoru care domnesce pretutindeni aruncându în totă inimile temere și nesiguranță de a mai găsi uă protecție în legile călcate în picioare, cine nu înțelege desordinea plină de pericile și de amenințări care rezultă dintr'uă asemenea stare de lucruri și în care totă interesele, morale și materiale, ale societății suntu lovite, vătămate și compromise; cine nu înțelege, în fine, după cumu logica lucrărilor și exemplele istorice ne dovedesc, că totă acestea ducă uă națiune său la cea mai miserabile cădere și peioru sau la uă neșărată, inevitabile și legitime revoluție.

Ecă cumu devine și unde ajunge unu domnitoru personal, și ca se complectă mai bine aceste idei

s'adăgemu cătă-va cuvinte de d-nu Prevost-Paradol.

„Cându unu domnitoru se deplinează a conduce și a guverna pe ministrul săi, elu ajunge s'aléga, între capii de partile cari ar trebui se vine la putere, pe cei mai neșămașni cari se depărtează mai pucinu de ideile sale sau cari se arată mai devotati. Daru nu se cătă căuta avantajele puterii fără a se primi și sarenele sale; nu se poate juca rolul unui primu ministru fără a se espuno la pericile sale; într'uă vorbă, riscul de a devine nepoporari este premiu influienței. Dacă domnitorul voiesce a fi nă la putere contra voiaței națiunii ministrul nepoporari, trebuie se desființeze guvernul constituțional prin forță sau prin violență, și se-lu înlocuiesc, espindu-se la uă revoluție, prin regimile consultativu său absolutu. Dacă se supune, din contra, miscările opinioi, elu a lăsatu a se învinge și umili în persona sa și în amicii sei acea autoritate supremă pe care a compromis-o în lupta partidelor și pe care a primitu-o de la națiune pentru uă mai bună întrebuintare. Homere nu spune că Venerea amestecându-se cu nesocotință în luptele Grecilor cu Troianii s'a întorsu înăsangerată. Acătoare fabulă frumosă este adeverata istoria a guvernului personal; dacă autoritatea regale se coboară în arena partidelor, ea nu se poate întorce fără a fi rănită.

„Nu este trebuință, pentru ca guvernul personal se se proclame, de a se produce lăile aceste funeste consoințe; este destul să existe, și se se simă că există sau prin vorbele agenților puteri, sau prin influența eseritate asupra Parlamentului. Atunci tot este compromis, dacă nu perduț, căci națiunea crezindu a vedea măna domnitorului în ministeriu și în parlamentu, perde ori ce încredere în puterile publice. Atunci nu este trebuință d'a se încerca nă lovire de Statu unu actu de fanatismu sau nebunie, este de ajunsu unu accidentu spre a returna și pe suveranul care a voită a guverna, și pe ministrii pe cari i-a preferit, și Parlamentul ce a bine voită a-lu aferi. Într'uă vorbă, spre a face se esă uă revoluție din guvernul personal, nu se cere neapăratu ordinanțe, suntu de ajunsu ore cari preșerintă.“

Revoluționea, ecă rezultatele finale alu guvernului personal, și totă respondearea consecințelor sale nu cade de cătă asupra domnitorului și asupra acelor cari l'a ajutat a deveni domnitoru personal.

Revoluționea, ecă unde este impinsu uă națiune căndu legile suntu călcate de acela chiaru care a jurat să le respecte, căndu totă drepturile și libertățile sale suntu lovite, mărginitu și năbușit, și căndu națiunea, în interesul existenței sale, în interesul viitorului său, nu poate remâne mai multu într'uă asemenea spălmătorie stare de lucruri, fără a se condamna singurăperi și este uă crima pentru uă națiune de a se lăsa se pere.

Națiunile cari au avută conștință despre drepturile loru și despre demnitatea loru, nu s'a lăsatu se pere. În asemenea casu, căndu unu domnitoru călcă legile ţerii și jurământul său de a fi domnitoru con-

stituțional, căndu corumpe, degradă și corumpe uă națiune, căndu este vorba de viață sa de mărturia unei națiuni, atunci revoluționea este uă legitimă, necesitate, și însoțită acelu domnitoru personal și guvernul său o facă necesară și legitimă, căci, după cumu a diu ducele de Broglie despre revoluțione din Franța de la 1830, întreprinderea de a returna prin silă constituționea ţerii, desbraçă de orice legitimitate pe celu culpabilu, său, cu alte cuvinte, face legitimă improvizarea cetățianilor.

Si altii, totu atâtă de cunoscuț pentru ideile loru moderate a vorbitu totu în chipul acesta despre revoluție.

Astă-fel d. Dupin a disu:

„Nu cred că nemuritorile dile din Iuliu, trebuie se fie concentrate în acătoare dată. Dacă d'uă parte apăsarea, înjosirea, minciuna nu deșteptă totă susțințele generoase se scutură unu asemenei jugu, n'amu fi fosta învinători în acele dile. Franția era apăsată în intru de unu guvern care nesocotise drepturile sale; ea s'a ridicat cu totă demnitatea sa; ea a lăsatu nu numai armele spre a se servi, daru și codul drepturilor sale gloria solidă este acoa-a care producă binele Statului. Astă-fel, unu popor este isbitu în libertățile sale, în teritoriul său; elu se scăla a le apera, soldatul contra inimicilor din afară, rănuie cetățianu pentru a face se se respecte legile sale.“

Asemenea și d. Guizot, cu mai multă energie:

„A trebuită ca tirania se vie în persoană și cu fruntea descoperită, se atace libertățile noastre în animă, se compromiță totă ordinea sociale; a trebuită ca presintele său se fie turburăratu și viitorul său compromisă cu crudițe, pentru ca Franția se facă uă revoluție; ea a făcut-o în trei dile pentru că s'a scutat în multime. De parte d'a blama revoluționei noastre, d'a părăsi vre unul din principiile sale, dicu că nu suntu numai noi singuri cari mărturim aceste principii, și recunoscem legitimitatea acestor revoluționi. Europa întrăgă crede că amu avută dreptate. Acătoare revoluționă este cea mai necesară, ea mai legitimă, de sicură, dintre totă revoluționile din lume. Revoluționea de la Iuliu, n'amu provocat-o noi; sperjorul său drisu s'o caute. Noi amă priimut-o căndu a trebuită se o priimim, pentru securanța și onoarea ţerii. Franția s'a găsită pusă în acătoare durerosă alternativă, sau d'a priimi ruina instituțiilor sale, adici propria sa desonorare — nă ţeră care primește ruina instituțiilor sale este uă ţeră desonorată.“

Căsta este logica fatală.

Respectă legile și drepturile constituționale ale ţerii, daca voiti cu sinceritate întărirea tronului și mărirea națiunii. Uă singură călcăre a constituționii atrage după dinsa fatală consecințe. Cându împotriva popoului este intemeiată pe obștearea legilor, ce putere se poate lupta cu dinsula ca se-lu împedice a triușa? Ministri cari nu potu se guverneze cu Constituționea și cu libertățile sale, suntu ministri incapabili, și atâtă de nesocotisi spre a și închipui că, violându constituționea, desființându libertățile publice, s'intemeindă guvernul personal, ar pute se guverneze mai bine, fără a se gindi că a două și chiaru, poate fi împedicați de greutăți statu de mari în cătu se nu potă face unu pasu înainte, și fără a se gindi mai cu seamă la mariile agitații în cari vor impinge națiunea care nu poate suferi se i se răpescă nepodopsit drepturile și libertățile sale garantate prin constituționă. Aveți totu de-una înainte, am dice acestor exemple istorice, și nu violăți regimile constituționale, nu împingeți, nu ajuțați pe domnitorul vostru se calce juriul său, nu comprometiți sicranța tronului său, nu intemeiați guvernul personal, nu desonorăți ţera prin ruina instituțiilor sale și nu o dubați voi singuri la uă revoluționă, ca se scape d'acătoare desonorare, căcă „nă ţeră care primește ruina instituțiilor sale este uă ţeră desonorată.“

Radian.

Micășeni, 25 August 1863.
D-sale d-lui G. A. Rosetti, Redactorul diariului „Românul.“

Domnul meu,

Am onore a ve trimite în alăturare corespondința mea cu d. Casierul de plasa Siretului de susu districtului Romanului.

Antlia mea protestaționă mi se înipoise de d. Casierul cu napisu, prin care mi făcea cunoștu că d'au o poate primi, fiind că d-lui „este înserințat într-o scădere banilor din dările fiscului în conformitate cu lega de urmărire.“ Dupa adoua o mea protestare, d. Casierul a primi și cee antlia, și societățile insă de nevoie a desfașuri eruditină d-solo, lucru care a motivat a treia mea protestaționă.

Dacă societăți, că publicarea acestor corespondințe ar putea face ca o nouă rază de lumina se patrundă în întârzierile ce amintescă a ne invalida pe toți, ve rogi se o dați publicitatea în stima bilul d-văstră diari.

Priimți, ve rogu, că acătoare ocazie se încredințarea stimă sincere de la alu d-văstră servu,
D. Sturza.

Dominului Casieriu a plasei Siretului de susu din distr. Romanul.

Micăușeni, 6 Iulie.

Amu avutu onore a primi de la d-vostre trei avertismente pentru plata impositului fonciar pe trimestrul I și al II anului curent, și anume No. 38 pentru moșia Micăușenii, No. 39 pentru moșia Oțelentii, și No. 40 pentru moșia Toderenii.

Me grăbescu a ve înmâna înposițul acestor moșii pe lunele Ianuarie și Februarie, iar pe următoarele luni me simptu nevoită a vîlă refusa, fiind că nu ve sotu indreptăști a mi'l cere.

Cred că și d-vostre ve este cunoscută, că țara noastră se guvernă după o legă organică. Acea legă, Convențiunea de Paris, dice la art. 25: „Nici o dare nu se va putea pună, nici stringe de nu va fi făcută închiriană de Adunare.”

Adunarea, departe de a fi votată bugetului, adecă legea care autorizează pe guvernă a percepe dările, mai ales în ședința sa din 26 Februarie și c. l. a luată următoarea rezoluție: Adunarea declară că, conform Convențiunii, Adunarea fiind singură în dreptul a vota percepțiunea impositelor, ori cine ar fi ordonată percepțiunea nevotate de Adunare, și ori care va împlini acele ordine, vor fi căzători ai legii.

Guvernul a fost autorizat a percepe impositele numai pe lunele Ianuarie și Februarie. D-vostre nu puteți darău cere dările, nu puteți se le încasui și pe luhnile vîltore. Pe lunele de la Februarie începe nu pătești da avertismente pentru neplata impositelor, și nu ve puteți baza pe legea de urmărire; căci nu puteți pune în aplicare această lege, care este ună opoziție la legea bugetului, nevotate în anul curent, ba chiar refuzat de singura autoritate care iu pote da.

Bazindu-me darău pe art. 25 alu Convențiunii de Paris și pe votul Adunării din 26 Februarie, protestez în contra coroanei ilegale a impositului pentru lunele de la Februarie începe, — protestez în contra ori ce aplicație d-vostre ve'li face în contră'mi a legă de urmărire, caro pînă la votarea bugetului nu există, — și mi reșervă, în casu cându ve'li pune în lucrare, violându legea fundamentală a țărăi, se me adreseză la cine de dreptă, pentru a cere, pe de o partă pedepsirea d-vostre ca căzătorii legii, iară pe de alta despăgnuire de lote pagubile ce mi s'ară pote cauza prin unii actii ilegalii și pe care cu dreptul îl sotocu ea o spoliare ce s'ară face în avearea mea.

Priimeti etc.

D. Sturza.

Căzător d. Casieriu a plasei Siretului.

Micăușeni, 14 Iulie.

Am primit astă-dăi intr'unu plie sigilat și avertismentul alu doilea; însă m'am mirat că pe lângă elu am vedut că mi relatoricești protestația mea, care amu avutu onore a v'o înmâna în 6 Iulie și pe care atunci aș găsitu de cuvintă a e primi. Nici un felu de procedură din lume nu ve indreptășesc a'mi nesocoti protestația mea, prin care îmi facu interesele necesari pentru pagubele ce așa pote suferi.

Cându dicești, că suntești „insercinații numai a execuției scăderii banilor din dările fiscului în conformitate cu legea de urmărire,” comitești o mare erore, căci puțeti execuția scăderii banilor fiscului

NU MAI ÎN CONFORMITATE CU BUGETULU, căci bugetul este legea finanțării pentru scăderea dărilor. Bugetul nefindu votat de Adunare, aceasta nevotate a sa este piedică, ce se pune înainte-vă la punerea în aplicațione a legii de urmărire.

De acea-a, cu lote onoreve în poescu antlia mea protestațione pe lingă

acesta, și protestezu din noă în contra ilegalității aplicaționi a legii de urmărire, și precum amu făcut-o în acoa antlia a men protestațione.

Primiti etc
(Sub-scriști) D. Sturza.

Casieriu plasei Siretului de susu căzător D. Dimitrie Sturza.

No. 41, 1863 Iulie 25.

Amu vedutu înșistarea ce faceți a vi să primi protestul, prin care vă opuneți la plata contribuționilor de la Februarie începe.

Că să eamă corespondința a trebuitu să vă primești acela protestu precum pretindești prin conceptul de la 14 corentă; dar totu odată amu onore a vă face cunoștești că argumentele inserate în ambele d-vostre reclamaționi protestători nu mă voră putea opri, de a aplica legea de urmărire cu totă cuvintă pentru împlinirea contribuționilor ce datoră Statul pe termenul bugetului, ce guvernul mi-nu ordonă să aplică, și asupra căruia nu suntu în dreptul a trata cu d-vostre despre însușirile lui legale, căci care nu vă pote impiedica de a reclama ori cându și ori și unde ve'li voi asupra neindreptășirii ce pretindești că vi s'ar face prin aplicarea legii de urmărire. Pentru că dacă suntu amplioata a guvernului și suntu datoriu a respecta mult de cătu ori și cine legile; d-vostre trebuie să stii că unu votu alu Camerii, ca să pote fi legă aplicabilă, trebuie să fie susținăta de Domitoriu și promulgată prin organul ministerial; și acăstă formalitate, ce dă putere de lege unui votu alu Camerii, ne există pentru votul de la 26 Februarie, căli invocați în partea dv. nici nu pote pretinde de la mine, că să mă oprescă de a aplica legea de urmărire, făcută după lote formalitățile prescrise de Convenție, mai ales că această lege a pentru totu-deuna făcută, iar nu numai periodică, precumă pretindești prin protestul de la 6 Iulie, căndu o numită spenă a bugetului, ce ară fi trebuitu să veteze. Adunarea pentru anul curent.

Acesta este călu din urmă respunse căli căpătăi de la mine te acăstă căstă, fiind că instrucțiile mele nu mă obligă a întinde polemică politică cu contribuabilității.

Primiti etc
(Sub-scriști) casieriu Gallină

Domnului casieriu alu plasei Siretului de susu.

Micăușeni, 25 Iulie 1863.

Amu avutu onore a primi adresa d-vostre din 25 Iulie a. c. No. 41.

Mai nainte de lote vrăi să constatădă, că corespondința politică cu contribuabilității, de căre fugest, nu au fostu cășinălă de mină, ci de d-vostre,

care aștăi voită a nesocoti ea mai simplă indatorire, ce vă împunea dreptatea, aceea de a pone colu puținu la actă reservale mele, pentru asuprile de care mă vădu amintiști.

In cătu privesc teorile d-vostre constituționale, ele suntu așa de deosebită de ori ce logică, de ori ce principiu de constituționalism, în cătu unu omu seriosu nici nu pote polemică cu d-vostre.

Un singură locu împă nălă potu trece cu vedere, scela, că bugetul, fiind și elu o lege, trebuie să fie votat de Cameră, că Camera nu iu votat, că ea la refuzat, și că refuzul Camerei nu pote fi odată indreptășit pe puterea executivă a face singură o lege.

Repetescu dar din nou protestaționele mele, eu stată mai multă energie și dreptate, cu cătu dv. în deplină conștiință a nelegalității urmatoare pe calu ea mai eronă că o pote apuca unu cetățeniu și amplioata, eglea de a călce legile.

Primiti etc
D. Sturza.

Berlin 10 Septembre. Uă scriști privată din Warszawa de la 9 Septembre anunță: Măne începe inconjurarea orașului și va inceta orice comunicare pentru 10 dile; în timpul acesta va domni casă mai aspră și se asodiu.

— Wiena, 10 Septembre. Astă séră la 7 ore și jumetate a sositu cu convoiul drumului de feră marele duce Constantin și a fostu priimă la imbarcădere de moșia sa Imperatul, de arhiduci și de generarii garnizoñii. De la imbarcădere marele duce cu familia sa a fostu condusă la palatul curții imperiale, unde va petrece noaptea.

— Kopenhagen, 9 Septembre. Regele plecă Vineri, 11 Septembre, la Glückshurg și este probabil că la 19 va desbarca la Helnaes. Regele George s'a intorsu astăzi aici. La 3 Septembro s'a promulgatul legi provisori penitru Sleswig, atingătorie de obligaționea d'a servi în armă, de obligaționele orășenești de cărtuire, de navigație și de pescuit.

— Hanovra, 9 Septembre, noaptea. Nauela respândită prin diarie că, în timpul dietei princiar, s'ar fi făcutu nesce negoțiașun particulară între Austria, Bavaria, Wuertemberg și Hanovra asupra costiunii duaniarie, se declară oficiale de ne'ntemeiată.

— Neapole, 9 Septembre. Consulul papal, care a fostu implicat în uccisările burboniane, a primitu pasporturile pentru Roma.

— Paris, 10 Septembre. Monitorul de astăzi anunță: Ambasadorul frâncovești de la Petersburg este autorizat a veni pentru două luni la Paris, unde-l reclama starea sănătății consorții sale, Congediul său este în coincidență cu timpul sfârșit împaratul la Moscova și în Crimeea.

— Leopold, 10 Septembre. Scrisoarea despre uă decisivă învingere a lui Lelewel la 6 Septembre lingă Szczeczreszyn dobândescă mai multă credință. Uă versiune dice că Lelewel ar fi fostu grav vulnerat, uă altă versiune vorbesce de morțea lui. Comanda a luat-o Grekovici, care de curându s'a ivită erăsă la capul unei despărțiri și s'a unitu cu Lelewel.

— Berlin, 9 Septembre. Congresul statistică a aleșu astăzi comisiunea internațională pentru pregătirea planului de organizarea viitorului congresu; și fostu alești de membrii comisiunii dd. Engel de la Berlin, Schubert de la Königsberg, Ficker de la Viena, Ferr de la London, Legoyt de la Paris, Berg de la Stockholm, Semenow de la Petersburg și Visschers de la Bruxelles.

— Leopold, 10 Septembre, 12 ore la amiază-di. După ce insurgenți s'a luptat cu victoriu la 2 Septembre la Bilgoray, la 3 Septemb. la Poremba și la 4 la Zorownica, a fostu la 6 Septembre suptu comanda lui Lelewel inconjurăți de 28 rôte infanterie, 1000 cavalerie și 12 tunuri rusești. După o luptă de mai multe ori, și după ce a căzutu Lelewel, maiorul Krzyzowski și Baron Wallisch, a începutu a se retrage cu porderi mari în două despărțiri, trecându pădurile Zamoiski, pînă la olariul unde s'a unitu cu alte două despărțiri suptu Ostojas și Zarewski.

— Paris, 10 Septembre, séră. Imperatoriul a plecatu la Biarritz. Juratiile anunță că responsul roșesc va sosi măne la Paris. Măne se va publica Nota engleză; nu se scie de se va publica și notele Franciei și Austriei. „Opinion nationale” anunță: Prisonierul de pe vaporea „Aönis” se voră preda Piemontelui.

Prefectura Poliției ne cere publicarea următorul răspunsu către d-nu Turnescu.

Copie dupe reportul d. comisară de roșu cu No. 12911 din 1 Septembre 1863.

Dizertația d. doctoru N. Turnescu de care faceți mențiune în ordinul dv. No. 25682 cînd o și sub-semnatul în diarul Roșiorul de la 13 corentă, am vădutu în coprinderea următoare:

„Domnule Redactoru!

„Este uă lună de oändă trimiță, mai în tîte dilele, cändu odată, cändu, „de două ori pe dì la comisia de roșu, se'mi dea coșară, pentru măturatul co-„gurilor cuhui și bucătării mele, și „d'abia dețe bunul șumnește de'mi „trimis unul astăzi.

„Avis d. președ. alu capitalei de „marea îngrijire a comisiei centralul „Bucureștilor, spre a preveni o ade-„vărată calamitate ca aceia a focului.“

Conformă dar acela ordinu, amu onore a vă responde domnule președ, că domnul Turnescu a trimis pe o mulțu său servitorul dumisale numai de două ori la comisia cerându coșară, precumă imi raportă îngrijitorul de restaură, cu care său înțelesu, și atunci neîntâmplându-se nici unul, fiind împărtășit pe la alte locuri, a treia șră, și cändu a venită mai de dimineață 1 s'au și datu unul, precumă singură d-lui mărturisesc.

D. Turnescu esageră forte multă cändu dice că o lună de dile a trimisă la comisia mai în tîte dilele, cändu uă dată, cändu de două ori pe dì pentru coșară, căci orătășită poate judeca că un om nu poate avea stăta răbdare, cumă dico d-lui a avută, ci să adresești ja sefului comisiei dacă vedea că după două, trei cereri nu i se dă de omenești.

Așă-dată o numire, care nu corespunde — testului, a sogotită comisiunea, că este de lipsă se se lasă afară; — și cu stătu ca referinte, cătu și ca membru alu dietei, me alătur la opinionea comisiunii, și de aceea propun, ca să se lasă afară numirea de „Durchfuring.“

Mal încoollo vine d-lorul stătu în proiectul înaltului regim, cătu și întrălu comisiunel numirea, „egala indreptășire“, aci nu ca referinte, ei ca membru alu dietei vrăi se vorbescu.

Egală indreptășire, după a mea părere, tuă este unu termen lăzăcăvăcă, cătu pucinu înainte de donă dile am audiu în înaltă casă și interpretășire a acestui cavăntă, care nu corespunde dorințelor noastre, — am audiu cum că „egala indreptășire“ aci însemnă, cătu „egala indreptășire nu numai cu tîte naționalitășile din patrie, și cele care nu suntu recepte, — dar cu tîte naționalitășile din lume. —

Elnoă Boșanatott kerek a fótisztelendő urtă, ha félbeszakítom. De az mit fóhozni méltóztatott, hogy t. i. minden nemzetiségi és minden nemzetbeli egy formă jogosuk az, a tártya fótisztelel általános vitalásánál hosszasan kifejtettet se most eszik is a törvényjavaslat címéhez lehet szóban, körül a fótisztelendő urat méltóztaték megjegyzézeit az illető pontul előöndi.

Cipariu. Numai motivele trebuie se aducă înainte.

Elnoă. Boșanatott kerek de ez megint oda fog vezetni, hol tegnapellett voltunk a midón t. i. sok oly dolgról szöllöttünk, a mi nem tartozott szorosan a tártyhoz.

Cipariu. Mi se pare iulita casa! că celu ce grăiesc, are dreptă se-și motiveze — (voce: se audiu).

Eú am dico, că egala indreptășire în acelui înțelesu, în care aci s'au grăită, nu me multumesc, pentru că naționea română a cerută egala indreptășire cu tîte naționile din lume, ci numai cu acelea, care în Transilvania au fostu recepte după dreptarile politice. (Bravol)

Inșă de șreco și acesta numire pote se aduceă ceva îndoială, cum că nu corespunde naționei române, așa ești așa dico, că aci în locu de acestu terminu general, se se pună unul mai real, după părerea mea se se dică așa: „despre drepturile politice ale naționei române și ale confesiunilor ei;“ pentru că românii, d-lorul totu acăstea și cerul, și ei numai utunci se potă afla îndestulat, de căea voră vedea dorințele lor reală împlinite.

Dar de cumva înaltă casă nu va așa de bună propunerea mea, atunci voi să se dică: „articolu de legă despre naționea română și confesiunile ei în Transilvania.“ (Va urma.) (Gazeta din Transilvania.)

